

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/459/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213203978
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3213203978.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa B., a.s., so sídlom T., J. E. 1, IČO 36 816 337 zastúpeného Advokátskou kanceláriou I., s.r.o., T. X/A., T. proti odporkyni U. S. štátnej občianke Slovenskej republiky, bytom Q. XX zastúpenej Mgr. I. I., advokátkou T. nad T., U. XXXX/X o zaplatenie 985,15 Eur na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 25. februára 2015 č. k. 6C/107/2013- 76 jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom 25. februára 2015 č. k. 6C/107/2013- 76 návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni zaplatiť mu sumu 985,15 eur a nahradiť zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia, zamietol. Navrhovateľovi uložil nahradiť odporkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania vo výške 1,82 eur. Vychádzal zo skutkového zistenia, podľa ktorého odporkyňa a navrhovateľ uzavreli dňa 2.7.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 70168149, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úverový limit vo výške 40.000,- Sk (1.327,76 eur). Tento úverový limit odporkyňa v celosti vyčerpala dňa 9.7.2008. V splátkach od 14.8.2008 do 15.8.2012 odporkyňa vrátila navrhovateľovi spolu 2.042,14 eur. Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom z 25.10.2013 č. k. 4C/47/2013-129 určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 70168149 zo dňa 2.7.2008 je neplatná. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 20.8.2014 č. k. 5Co/52/2014-179. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere č. 70168149 z 2.7.2008 bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere a súčasne spotrebiteľskou zmluvou (keďže odporkyňa je v zmluve označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, rodným číslom a bydliskom, kým navrhovateľ je právnická osoba, ktorá má v predmete podnikania poskytovanie úverov), tak zmluvu právne posúdil Okresný súd Bánovce nad Bebravou aj v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/47/2013. Keďže Okresný súd Bánovce nad Bebravou právoplatným rozsudkom z 25.10.2013 č. k. 4C/47/2013-129 určil, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere č. 70168149 zo dňa 2.7.2008 je neplatná, boli účastníci zmluvy povinní podľa § 457 Občianskeho zákonníka vzájomne si vrátiť, čo podľa tejto zmluvy plnili. V danom prípade navrhovateľ poskytol odporkyni na základe neplatnej zmluvy sumu 1.327,76 eur, kým odporkyňa zaplatila navrhovateľovi v splátkach spolu 2.042,14 eur. Z toho je zrejmé, že navrhovateľ nemá voči odporkyni žiadne nároky z tejto neplatnej zmluvy, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo potrebné, aby sa súd osobitne zaoberal otázkou premlčania prípadného nároku navrhovateľa voči odporkyni, keďže bez potreby rozsiahlejšieho dokazovania dospel k záveru, že žiaden nárok navrhovateľa voči odporkyni hmotnoprávne neexistuje. Pokiaľ ide o náhradu

trov konania, v rozsudku vyhlásenom na pojednávaní dňa 25.2.2015 súd podľa výsledku konania rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Keďže však právna zástupkyňa odporkyne nevyčísliła trovy v lehote troch pracovných dní podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), súd priznal odporkyni len náhradu tých trov, ktoré vyplývajú zo spisu, bez trov právneho zastúpenia (§ 151 ods. 2 O.s.p.). Zo spisu vyplýva len náhrada nákladov za vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu počas nahliadnutia do spisu na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou dňa 30.1.2015, a to vo výške 1,82 eur. Vec právne posúdil podľa § 457 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Uviedol, že zmluva o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, vždy sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka a to bez ohľadu na povahu subjektov vzťahu. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi účastníkmi konania, bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Poukázal na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a uviedol, že treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov aj záväzkové vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere, teda zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody. Podľa § 273 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu pre priložené. V danej veci sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odporkyňa podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila. Odporkyňa svojim podpisom tiež zobrala na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1-4 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré v odvolaní osobitne špecifikoval. Namietal tiež výrok o trovách konania. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporkyňa nevyjadřila.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Navrhovateľ sa v odvolaní venoval otázke posudzovania uzavretej zmluvy podľa Obchodného zákonníka a otázke splnenia náležitostí zmluvy stanovených zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ neuviedol, čo vytýka konkrétnym dôvodom rozhodnutia okresného súdu, no vychádzajúc z obsahu odvolania (posudzovanie splnenia náležitostí zmluvy a odkaz na ustanovenia zmluvy) je zrejmé, že navrhovateľ namieta konštatovanú neplatnosť zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi a svoj nárok odvodzuje od zmluvy.

Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku je však zrejmé, že okresný súd sa osobitne nezaoberal a neriešil otázku platnosti predmetnej zmluvy uzatvorenej účastníkmi a to z dôvodu, že táto otázka už bola právoplatne vyriešená v inom konaní vedenom okresným súdom pod sp.zn. 4C/47/2013 (Ing. U. S. c/a B., a.s. o neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere) a rozsudkom z 25.10.2013 č. k. 4C/47/2013-129 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 20.8.2014 č. k. 5Co/52/2014-179 určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 70168149 zo dňa 2.7.2008 je neplatná.

Podľa § 159 O.s.p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 135 ods. 2 O.s.p. otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Pri posudzovaní danej veci bol okresný súd procesnoprávne povinný vychádzať zo záveru právoplatného rozsudku okresného súdu z 25.10.2013 č. k. 4C/47/2013-129 o neplatnosti zmluvy, z ktorej navrhovateľ v tomto konaní odvodzuje svoje nároky. Túto otázku okresný súd nemohol znovu prejednávať, keďže mu to výslovne zakazuje § 159 ods. 3 O.s.p..

Ide o dôsledok materiálnej (hmotnej) právoplatnosti súdneho rozhodnutia, podľa ktorej právoplatné rozhodnutie súdu svojím obsahom konečne a záväzne upravuje právne vzťahy medzi účastníkmi a tento obsah zaväzuje aj súd.

Okresný súd sa správne platnosťou zmluvy nezaoberal, ale vychádzal z citovaného skoršieho rozsudku okresného súdu, a zmluvu, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje svoje nároky, považoval bez ďalšieho za neplatnú.

Ku konkrétnym dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľ v odvolaní výslovne nenamietal. Namietal iba potrebu posudzovania vzťahu ako obchodnoprávneho záväzkového vzťahu, ktorý sa vždy spravuje Obchodným zákonníkom. Okresný súd posúdil vec podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka.

Ak je zmluva neplatná a na jej základe sa plnilo, vzniká právo na vrátenie plnenia. Plnenie na základe neplatnej zmluvy naplňa skutkovú podstatu plnenia bez právneho dôvodu (condictio indebiti), čím vzniká bezdôvodné obohatenie. Inštitút bezdôvodného obohatenia je upravený v Občianskom zákonníku <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=22023>>. Obchodný zákonník <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=17049>> bezdôvodné obohatenie neupravuje, preto treba v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=422760&FragmentId2=422760>> aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Posudzovanie bezdôvodného obohatenia aj v oblasti obchodnozväzkových vzťahov sa teda riadi Občianskym zákonníkom. Preto je irelevantné, či je daný právny vzťah obchodným alebo občianskoprávnym vzťahom. V každom prípade právneho posúdenia daného vzťahu sú účastníci povinní riadiť sa podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ako správne kvalifikoval okresný súd, a vzájomne si vrátiť, čo podľa zmluvy plnili.

Voči skutkovému záveru okresného súdu, podľa ktorého navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 1.327,76 eur, kým odporkyňa zaplatila navrhovateľovi v splátkach spolu 2.042,14 eur, z čoho je zrejmé, že navrhovateľ nemá voči odporkyni žiadne nároky z tejto neplatnej zmluvy, navrhovateľ v odvolaní nenamietal. Odvolací súd viazaný rozsahom podaného odvolania tento skutkový a právny záver okresného súdu za použitia § 580 Občianskeho zákonníka považuje za správny odôvodňujúci zamietnutie návrhu navrhovateľa.

Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Okresný súd rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.). a zo spisu jej ani žiadne trovy nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .